

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Țigănașu Elena cu inculpatul Barbăneagră Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Barbăneagră Mihail

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 20.08.2019 – 10.09.2020;

Instanța de apel: 09.12.2020 – 27.09.2021;

Instanța de recurs: 04.01.2022 – 23.03.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 10 septembrie 2020 Barbăneagră Mihail a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Barbăneagră Mihail a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Barbăneagră Mihail a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, inculpatului, prin concurs parțial al pedepselor i s-a stabilit pedeapsă definitivă sub formă închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 2 (două) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, la data de 09 mai

2019, Barbăneagră Mihail a servit băuturi alcoolice, respectiv, se află în stare de ebrietate alcoolică, acționând în mod intenționat, încălcând prevederile pct. 14, lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căroră „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, care provoacă reducerea reacției” la data de 09 mai 2019, a urcat la volanul automobilului de model „Mercedes S350”, cu numărul de înmatriculare XXX xxx, și deplasându-se pe str. xxxxx nr. x, mun. Chișinău, aproximativ la orele 22:49, a fost stopat de către inspectorii de patrulare rutieră, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Fiind supus testării alcooscopice cu alcooltestul „Drager”, conform procesului-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică sau narcotică din 09.05.2019, s-a stabilit că, în aerul expirat de acesta, concentrația de alcool etilic este de 0,86 mg/1, concentrație care conform prevederilor art. 134¹² din Codul Penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Tot el, la data de 20.07.2019, în jurul orelor 03:00, aflându-se pe adresa str. xxxxxxxx, ap. x, mun. Chișinău, în stare de ebrietate alcoolică și având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a aplicat violența fizică în privința lui Scutari Ion prin lovirea cu pumnii în regiunea capului, după care în mod deschis a sustras un laptop de model „HP”, la preț de 4 000 lei, după care cu bunul sustras s-a ascuns de la locul comiterii infracțiunii, cauzând în rezultat părții vătămate Scutari Ion o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, fără a deține permis de conducere, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul social periculos al faptului de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și al consecințelor care pot surveni, încălcând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, care provoacă reducerea reacției”, la data de 01 mai 2019, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a urcat la volanul automobilului de model „Mercedes”, cu numărul de înmatriculare XXX xxx, deplasându-se pe strada D. Cantemir 5, municipiul Chișinău, în jurul orelor 01:30, a fost stopat de către angajații INP a IGP. În cadrul conversației inspectorului INP cu conducătorul auto, Barbăneagră Mihail, ultimul fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus examinării cu alcooltestul de model „Drager 6810”, în rezultatul testării s-a stabilit că concentrația 3 vaporilor de alcool în aerul expirat este de 0,95 mg/1, ceea ce, conform prevederilor art. 134¹² Cod Penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Vasile Bobeică în interesele

inculpatului Barbăneagră Mihail prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului Barbăneagră Mihail încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal să fie recalificate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal și art. 78 Cod contravențional, cu atragerea la răspundere în limitele acestora.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- instanța de fond greșit a calificat acțiunile inculpatului potrivit art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, or, latura obiectivă la componența de infracțiune indicată nu a fost îndeplinită în partea ce ține de semnul secundar obligatoriu modul deschis, fapta infracțională urmând a fi încadrată juridic potrivit art. 186 alin. (1) Cod penal;

- din depozițiile părții vătămate Scutari Ion rezultă că la poliție nu a comunicat nimic despre laptop deoarece, „nu știa ce i-a fost furat, a depistat deja după”. Totodată, partea vătămată a mai declarat că, era în stare de ebrietate avansată mai mult ca atât a fost lovit și și-a spart capul de calorifer, instanța de fond calificând faptul că, partea vătămată era în stare de neputință;

- în aceste condiții rămâne important de accentuat că în cazul infracțiunii prevăzute la art. 187 Cod penal, criteriul obiectiv se exprimă în aceea că acțiunea de luare se realizează în prezența victimei care vede acțiunea făptuitorului și observă cele săvârșite, criterii inexistente în speță, or, însăși victima nu a indicat inițial în plângere despre jaful laptopului pentru că nici nu a știut că acesta i-a fost sustras;

- la caz, chiar dacă infracțiunii prevăzute de art. 187 Cod penal i se acordă prioritate criteriului subiectiv precum că acțiunea făptuitorului vădit a fost văzută de cineva decede și acest criteriu, or, la materialele cauzei nu există un suport probatoriu întru demonstrarea că acțiunile inculpatului au fost urmărite văzute de o altă persoană în pofida faptului că partea vătămată a indicat că, inculpatul a plecat ulterior cu prietena sa, persoană neidentificată și neaudiată pe marginea cazului care să ofere declarații întru demonstrarea vinovăției sau nevinovăției inculpatului;

- în consecință, modul deschis trebuie să fie prezent la momentul consumării infracțiunii prevăzute de art. 187 Cod penal, în speța respectivă în coroborare cu argumentele aduse supra acesta fiind lipsă;

- din aceste considerente nu putem fi de acord cu soluția de calificare stabilită de instanța de fond potrivit art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, în această speță, intenția inițială de a comite fapta prevăzută la lit. e), f) alin. (2) art. 187 Cod penal a suferit transformare. La momentul de consumare a infracțiunii victima lipsește (faptul că ea este inconștientă, cu capul spart, în stare de ebrietate avansată, nu a văzut sustragerea laptopului se echivalează cu faptul că ea lipsește). Atât criteriul obiectiv, cât criteriul subiectiv atestă modul ascuns de comitere a infracțiunii. Intenția supra venită a fost de a săvârși nu

sustragerea deschisă, ci sustragerea pe ascuns, fapt care și-a recunoscut vinovăția în instanța de judecată inculpatul;

- prin prisma argumentelor aduse și materialului probatoriu la dosar s-a stabilit modul ascuns de comitere a faptei de sustragere unde criteriul obiectiv este atins prin săvârșirea faptei în prezența altor persoane, însă neobservate pentru acestea, luând bunul astfel încât a rămas nemarcat;

- instanța de fond în felul următor nu a cercetat multiaspectual cauza penală încadrând astfel fapta inculpatul greșit, totodată, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, care prevede la pct. 2) alin. (1) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2021 a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Vasile Bobeică în interesele inculpatului Barbăneagră Mihail, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 10 septembrie 2020, menținând hotărârea atacată fără modificări.

4.1 Instanța de apel urmare a examinării probatoriului administrat și a argumentelor invocate constată că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Barbăneagră Mihail Vasile încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 264¹ alin. (4) Cod penal – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere; art. 264¹ alin. (4) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere; art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța a constatat cu certitudine că vina inculpatului Barbăneagră Mihail în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal se dovedește prin cumulul de probe administrate și nominalizate supra, și anume prin declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului penal, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina

inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Potrivit textului de apel formulat de către avocatul Vasile Bobeică în interesele inculpatului Barbăneagră Mihail împotriva sentinței instanței de fond, rezultă că partea apărării solicită recalificarea acțiunilor inculpatului din prevederile art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal în baza art. 186 alin. (1) Cod penal și art. 78 Cod Contravențional, cu stabilirea unei pedepse în limitele acestora.

Cu referire la calificarea acțiunilor inculpatului Barbăneagră Mihail, instanța de apel a apreciat că, probele administrate la materialele cauzei penale de către acuzatorul de stat, în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului Barbăneagră Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, deoarece conținutul acestora indică incontestabil asupra faptului, că anume inculpatul având intenția sustragerii bunurilor altei persoane și acționând cu intenție directă, a luat laptopul ce aparține părții vătămate, Scutari Ion, aplicându-i violența, astfel cauzându-i un prejudiciu material considerabil în mărime de 4 000 lei, fapt confirmat și prin declarațiile inculpatului.

Instanța de apel apreciind în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală declarațiile părții vătămate Scutari Ion a atestat că, prin conținutul acestora se confirmă faptul că, inculpatul a sustras în mod deschis laptopul de model „HP”. Apreciind relevanța, concludența și veridicitatea declarațiilor părții vătămate Scutari Ion, instanța de apel nu a stabilit nici un temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate Scutari Ion, care a indicat la inculpatul Barbăneagră Mihail ca fiind persoana care i-a luat laptopul, or, declarațiile părții vătămate coroborează cu declarațiile martorului Baltag Vasile, care a indicat că inculpatul Barbăneagră Mihail „i-a propus un laptop pentru piese de model „HP”, iar aceste probe care coroborează inclusiv cu procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie, dovedesc cu certitudine că inculpatul a comis infracțiunea imputată.

Totodată, instanța de apel a reținut că, inculpatul Barbăneagră Mihail prin declarațiile date în fața instanței de judecată a recunoscut faptele imputate în totalitate anume că a sustras de la partea vătămată laptopul, declarațiile inculpatului coroborează cu declarațiile părții vătămate Scutari Ion, dar și cu procesele-verbale de cercetare la fața locului. La fel, și în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, inculpatul Barbăneagră Mihail a declarat că, vina în comiterea infracțiunilor incriminate o recunoaște integral.

Instanța de apel a respins argumentele părții apărării care a susținut că, la caz, lipsește semnul calificativ - modul deschis al componenței de infracțiune incriminată inculpatului, or, din totalitatea probelor administrate la dosar, s-a constatat faptul că, inculpatul Barbăneagră Mihail s-a folosit de starea de ebrietate a părții vătămate și de neputința acestuia de a se apăra astfel,

aplicându-i violența fizică a sustras deschis laptopul de model „HP” din camera în care se afla partea vătămată și a plecat de la fața locului, astfel cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă de 4.000 lei.

În ceea ce privește alegațiile părții apărării precum că, din depozițiile părții vătămate Scutari Ion rezultă că, la poliție nu a comunicat nimic despre laptop deoarece, „nu știa ce i-a fost furat, a depistat deja după”, nu constituie temei de recalificare a acțiunilor inculpatului în baza art. 186 Cod penal, deoarece la caz, acțiunea de luare s-a realizat în prezența părții vătămate care a văzut acțiunile inculpatului și a observat cele săvârșite.

Prin urmare, probele administrate de către acuzatorul de stat sunt pertinente, concludente, utile și veridice, probele respective coroborează între ele și nu prezintă temei de îndoială. Astfel, în cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a constatat că, prin fapta prejudiciabilă comisă, inculpatul Barbăneagră Mihail a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 187 Cod penal, care îl formează relațiile sociale cu privire la posesia bunurilor mobile. Latura obiectivă a infracțiunii are următoarea structură: fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; urmăriri prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv a cărui mărime nu depășește 2.500 unități convenționale; legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmăririle prejudiciabile; modul deschis. Infracțiunea prevăzută de art. 187 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria dorință. Prin urmare, în ședința de judecată s-a constatat, că anume inculpatul Barbăneagră Mihail, în seara zilei de 20 iulie 2018, a intrat în domiciliul părții vătămate Scutari Ion și a sustras în mod deschis laptopul de model „HP”, cu aplicarea violenței fizice în privința acestuia și ulterior venind în posesie a bunului dat, l-a propus spre vânzare lui Baltag Vasile.

Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că, declarațiile martorului Baltag Vasile, coroborează și cu procesul-verbal de recunoaștere a persoanei (f.d. 21), or, martorul a arătat anume la persoana lui Barbăneagră Mihail, prin care incontestabil s-a confirmat faptul că, anume inculpatul i-a propus primului să procure acest laptop care anterior a fost sustras de la partea vătămată. Latura subiectivă a infracțiunii, se caracterizează în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă, scopul special fiind - scopul de cupiditate. Potrivit materialelor cauzei penale și probelor acumulate, s-a constatat că, inculpatul Barbăneagră Mihail de la bun început de când a pătruns în domiciliul părții vătămate a sustras laptopul aplicând violența fizică „l-a împins și a căzut lovindu-se cu capul de baterie și și-a spart capul”, sub pretextul că le i-a în schimbul la niște lucruri care după părerea sa au fost sustrate de către partea

vătămată, fapt confirmat și prin declarațiile sale în care indică că, „a luat un calculator din casă, dar i-a spus când îi va întoarce lucrurile, atunci îl întoarce”, astfel scopul de cupiditate și intenția directă s-a constatat în totalitate. Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, este persoană fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, inculpatul Barbăneagră Mihail fiind subiectul infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a constatat, în afara oricăror dubii rezonabile, în baza materialelor dosarului penal că acțiunile inculpatului Barbăneagră Mihail corect au fost calificate în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, jaful – adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Barbăneagră Mihail, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că, infracțiunea imputată inculpatului Barbăneagră Mihail prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal se califică ca infracțiune „gravă”, iar cele prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal se califică ca infracțiuni „ușoare”. În conformitate cu art. 76 Cod penal, instanța de fond a reținut cu titlu de circumstanță atenuantă – recunoașterea vinovăției. În conformitate cu art. 77 Cod penal, instanța de fond a reținut cu titlu de circumstanță agravantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a fost anterior condamnată pentru infracțiuni similare.

Astfel, instanța de fond luând în considerare că, inculpatul a comis în concurs infracțiuni „ușoare” și altă infracțiune „gravă”, de circumstanțele cauzei și comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii și în ședința de judecată, de comportamentul victimei în timpul conflictului, că inculpatul a recunoscut vinovăția, la săvârșirea infracțiunilor a aplicat violența, anterior a fost judecat, a comis infracțiuni cu intenție, are o vârstă relativ tânără, a considerat că, în privința inculpatului Barbăneagră Mihail Vasile, pentru comiterea de către acesta a infracțiunilor imputate este echitabilă aplicarea unei pedepse definitive sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 2 (două) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

La acest capitol, instanța de apel reține că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a fost anexată recipisa din 13.09.2021 prin care se atestă că, Scutari Ion a primit de la Barbăneagră Mihail paguba materială și morală în sumă de 10 000 lei, careva pretenții de ordin material sau moral nu are și nici

nu avea pe viitor. Instanța de apel a respins solicitările atât a părții apărării, cât și a părții vătămate Scutari Ion de a aplica inculpatului Barbăneagră Mihail o pedeapsă mai blândă, or, la individualizarea pedepsei penale s-a ținut cont de faptul că, inculpatul a comis o infracțiune gravă, la judecarea cauzei penale în instanța de fond s-a eschivat de a se prezenta, ulterior fiind reținut și înfățișat în ședința de judecată, anterior fiind judecat pentru comiterea unei infracțiuni similare. Iar, în baza acestor raționamente, instanța de apel a concluzionat că, o pedeapsă mai blândă nu va atinge scopul pedepsei penale de restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Țigănașu Elena cu inculpatul Barbăneagră Mihail, prin care invocând incidența pct. 6) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, au solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2021 cu dispunerea rejudecării cauzei în alt complet de judecată.

5.1 În motivarea recursului ordinar declarat au invocat următoarele argumente:

- decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2021 este una incompletă, deoarece nu oferă răspuns la toate motivele importante invocate în sprijinul apărării, iar nemotivarea unei hotărâri judecătorești încalcă dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. 1 CEDO;

- modalitatea de motivare a soluției denotă faptul că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414, art. 417 Cod de procedură penală, hotărârea instanței fiind motivată insuficient;

- instanța de apel avea obligația ca, în mod precis și explicit să întocmească corect hotărârea adoptată, adică prin analiza materiei reglementării și a jurisprudenței;

- apărarea a menționat că instanța de fond greșit a calificat acțiunile inculpatului Barbăneagră Mihail potrivit art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ori latura obiectivă la componența de infracțiune indicată nu a fost îndeplinită în partea ce ține de semnul secundar obligatoriu modul deschis - fapta infracțională urmând a fi încadrată juridic potrivit art. 186 alin. (1) Cod penal. Or, din depozițiile părții vătămate Scutaru Ion oferite în prima instanță ultimul declară faptul, că la poliție nu a comunicat nimic despre laptop deoarece nu știa ce i s-a furat, a depistat deja după, tot odată partea vătămată a mai declarat că era în stare de ebrietate avansată mai mult ca atât a fost lovit și și-a spart capul de calorifer, însă instanța de fond a calificat că partea vătămată a fost în stare de neputință;

- potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „ Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor nr. 23 din

28.06.2004” sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, prevăzută de art. 187 Cod penal, (jaf), se consideră fapta ce se derulează în prezenta proprietarului sau altui posesor, ori în prezenta unor persoane străine, făptuitorul fiind conștient că persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunii lor lui, indiferent de faptul că ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni. În aceste condiții accentuează că în cazul infracțiunii prevăzute la art. 187 Cod penal criteriul obiectiv se exprimă în aceea că acțiunea de luare se realizează în prezența victimei care vede acțiunea făptuitorului și observă cele săvârșite, criterii inexistente în speță ori însăși victima nu a indicat inițial în plângere despre jaful laptopului precum că nici nu a știut că acesta i-a fost sustras;

- intenția inițială de a comite fapta prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal - a suferit transformare la momentul de consumare a infracțiunii, astfel că partea vătămată inconștientă, cu capul spart, în stare de ebrietate avansată, nu a văzut sustragerea laptopului, ca urmare consideră că în asemenea mod lipsește atât criteriul obiectiv cât și criteriul subiectiv, fapt ce atestă modul ascuns de comitere a infracțiunii;

- în speța dată, reieșind din declarațiile părții vătămate cât și din declarațiile inculpatului, calificarea trebuia făcută conform art. 186 alin. (1) Cod penal și art. 78 Cod contravențional, aspecte ce adevăresc săvârșirea infracțiunii date.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarate, apărarea invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin.

(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Raportând normele respective la situația în cauză, Colegiul penal conchide că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare.

Colegiul penal reține că, instanța de apel s-a expus asupra probelor administrate legal de către părți cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Barbăneagră Mihail în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4) și 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

În aceste condiții, instanța de recurs consideră imperios de a remarca precum că argumentele expuse în conținutul recursului declarat se referă la examinarea fondului cauzei, în acest sens nefiind depistate careva erori de drept ce ar afecta temeinicia deciziei instanței de apel.

Astfel, instanța de recurs ține să precizeze că, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și nu pot constitui temei pentru recurs.

Mai mult, Colegiul consideră, că argumentele aduse de recurent în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct. 4.1 al prezentei decizii, oferind în acest sens o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind vinovăția lui Barbăneagră Mihail în infracțiunile ce i se incriminează.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că asemenea erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, cu referire la criticile invocate de avocatul Țigănașu Elena, precum că decizia este "una incompletă, deoarece nu oferă răspuns la toate motivele importante invocate în sprijinul apărării, iar nemotivarea unei hotărâri judecătorești încalcă dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. 1 CEDO", Colegiul le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând decizia atacată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că instanța de apel a cercetat materialele cauzei și a dat răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului. Mai mult, în conținutul recursului nu au fost descrise care anume aspecte nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

Colegiul menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Instanța de recurs respinge și alegațiile recurentului precum că instanța de fond greșit a calificat acțiunile inculpatului Barbăneagră Mihail în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal fără a fi întrunit semnul secundar obligatoriu al laturii obiective - modul deschis, or instanța de apel apreciind materialele cauzei penale în raport cu argumentul dat a constatat că probele administrate confirmă vinovăția inculpatului Barbăneagră Mihail în comiterea jafului. Ultimul folosindu-se de starea de ebrietate a părții vătămate și neputință acestuia de a se apăra, aplicându-i violența fizică a sustras în mod deschis laptopul de model "HP" din camera în care se afla și a plecat de la fața locului, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 4000 lei.

În acest sens, Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma

pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

Contrar argumentelor recurentului prin care se invocă faptul, că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată, Colegiul penal relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința primei instanțe potrivit căreia Barbăneagră Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4) și 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, conform art. 84 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 5 ani 2 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Instanța de recurs constată că temeiurile invocate de către partea apărării cu referire la lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept. La caz, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni, au fost demonstrate prin probele acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a primei instanțe și instanței de apel.

Referitor la argumentele avocatului reiterate în cererea de recurs ordinar, Colegiul penal menționează că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale particulare speței.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către avocatul Țigănașu Elena cu inculpatul Barbăneagră Mihail.

Totodată, instanța de recurs consideră pedeapsa stabilită inculpatului ca fiind una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptelor comise, de atitudinea numitului față de infracțiunile săvârșite și de consecințele acestora, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

Față de lucrul judecat de instanța de apel, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a soluției emise prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută

în sarcina inculpatului Barbăneagră Mihail, astfel Colegiul penal conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, or, instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, ajungând la o concluzie corectă privind stabilirea vinovăției inculpatului Barbăneagră Mihail, concluzii pe care instanța de recurs le însușește, din motivul temeiniciei acestora, fiind inoportună repetarea acestora, chestiune conformă practicii CtEDO, expuse în pct. 37 din hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Țigănașu Elena cu inculpatul Barbăneagră Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Barbăneagră Mihail xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **19 mai 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana